

درحالی از مکتب اسلام

تیر ۱۳۵۲ جمادی الثانیه ۱۳۹۵

شماره ۷ سال ۱۶

آزمایشگاه بزرگ

تاریخ معاصر

زندگی تنها نفس کشیدن نیست

طوفانی که با فروریختن وحشتناک و شگفت‌انگیز قدرتهای بزرگ درویشام و کمبوج وزید، به سرعت، سازمان فکری بسیاری از جامعه‌شناسان و متفکران و سیاستمداران دنیا در گون ساخت و خط سرخی روی بسیاری از «محاسبات گذشته» درباره «آینده جهان» کشید!

ثروتی که یکی از دولتهای بزرگ در مدت ۲۵ سال به پای غول جنگ ریخت، اگر فرضاً در میان خانواده‌های ایران تقسیم می‌گردید، به تنهایی کافی بود تمام آنها را تقریباً میلیو نر کند!

ضایعات انسانی آن مافوق تصور بود، همین اندازه باید گفت اینهمه کشتار فجیع وبدون دلیل ظاهراً درهیچ تاریخی ازتواریخ جهان تاکنون دیده نشده است.

جنگ ۲۵ ساله ویتنام هرعیب داشت این حسن را نیز به همراه داشت که آزمایشگاه بزرگی بود برای آزمودن بسیاری ازمسائل اجتماعی وسیاسی ونظامی وجامعه شناسی و... هنوززود است که ارزشیابی همه جانبه‌ای روی نتایج این آزمون بزرگتاریخی شود، به خصوص که هنوزحب وبغضها ومنافع خاص جناحهای مختلف، اجازه قضاوت صحیح را نمی‌دهد.

سفیر هر گلوله‌ای از گلوله‌های بی‌شمار که در این میدان شلیک شدزنگ بیدار باشی بود برای همه انسانها، و درس بزرگ عبرتی بود برای آنها که شهامت درک واقعیات را دارند واز دیدن چهره حقیقت - هر چند خوش آیند نباشد - وحشت ندارند.

وازمیان آنهمه درسها در اینجا به دونکته ساده اشاره می‌شود:

۱- این جنگ ویرانگر به روشنی اثبات کرد که دنیای ما هنوز تاچه اندازه از یک زندگی انسانی وتمدن واقعی، فاصله دارد، وساخته‌های تمدن ماشینی نه تنها راهرا به سوی چنان هدفی، هموازنساخته، بلکه همگی - در صورت بروز یک برخورد - وسایل مؤثری هستند برای تشدید بحر آنها، واز میان بردن اصول صلح وعدالت وانسانیت.

بعضی ممکن است تصور کنند که با تسلط کمونیسم بر این بخش بزرگ از جهان، صلح وامنیت در آنجا برقرار خواهد شد؛ درحالی که میدانیم رقابت کمونیستهای خاوری وباختری، چینی، و روسی دست کمی از کشمکشهای بلوک سرمایه‌داری و کمونیسم ندارد، هم اکنون جنگهای سرد آنها، وخط و نشانهایی که برای هم می‌کشند از آینده خطرناکی خبر میدهد.

فرض کنیم دیکتاتوری کاپیتالیسم از دنیا برچیده شود، دیکتاتوری کمونیستی جای آنرا خواهد گرفت، فتودالیزم کشاورزی از جهان برچیده شود، فتودالیزم صنعتی فوراجای آنرا برمی‌کند، بردگی فردی ریشه کن شود بردگی دسته‌جمعی جانشین آن خواهد شد، هنوز دنیا خود را از جنگال نظام طبقاتی خلاص نکرده نظام خشک ماشینی گریبان اورا می‌چسبد، هنوز از دست حیوانات درنده رهائی نیافته سلاحهای وحشت‌انگیز مصنوعی گلوی اورا می‌فشارد و در این میان هر چه نگاه میکنیم تا آینده‌های دوردست ابدأ خبری از صلح وآرامش وآسایش ویک زندگی انسانی به معنی واقعی نیست.

اینها همه روشنگریک واقعیست، واقعی تلخی که سعی میکنیم خود را از آن دورنگه داریم مبادا آنرا در کام خود احساس کنیم وآن اینکه ما از اول درابتدائی ترین مسائل زندگی که همان

تشخیص «مفهوم زندگی» باشد گرفتار اشتباه شده‌ایم. ما خیال کرده‌ایم زندگی یعنی نفس کشیدن؛ یا لا اقل خوب نفس کشیدن؛ و دیگر هیچ؛ اکنون می‌فهمیم آن روز؛ که بایک‌خانه تکانی ابلهانه همه چیز را از زندگی خود جز نفس کشیدن و لوازم مادی آن حذف کردیم؛ و موضوعات پرارزشی به نام خدا و ایمان و اصول اخلاق را به دست فراموشی سپردیم گرفتار چه اشتباه بزرگی شدیم؛ حالا می‌بینیم مسیر ما گویا به درون غاری است که هر چه پیشتر می‌رویم تاریکتر و خفقان‌آورتر می‌شود؛ اما هنوز شهامت بازگشت از آن را نداریم، جنگ ۲۵ ساله و یتام ثابت کرد که این طرز تفکر سرانجامش تکیه بر زور است و تکیه بر زور سرانجامش ویرانی و نابودی است.

۲- نوشته بودندیکی از نخستین کارهایی که ارتش ویت کنگ پس از تسلیم بی‌قید و شرط سایگون انجام داد؛ بستن مراکز فحشا و تعطیل کردن کاباره‌ها و بارها بود؛ گویا ارتباط میان فحشاء و فساد و پاده‌گساری و متلاشی شدن دولت و یتام جنوبی برای آنها کاملاً روشن بود و شاید از آن می‌ترسیدند که سر بازان جنگجوی آنها نیز گرفتار هماناها شوند و قدرت خود را از دست دهند؛ این محاسبه درست بود زیرا در همان جرائد سابقاً می‌نوشتند که مرکز ویتنام جنوبی به یک مرکز فحشاء و فساد و رشوه خواری و پاده‌گساری تبدیل شده است و یکی از عواملی که سقوط آنها را تسریع کرد هماناها بود؛ و باز فراموش نمی‌کنیم که در حکومت سابق؛ برای نگهداری ارتشهای بیگانه در میدان جنگ؛ مرتباً سفارش «سکس» به «هالیوود» می‌دادند تا سر بازان با کسب نشاط سکسی از بمبهای جاذبه جنسی و ستاره‌های سینما که مرتباً به آنجا رفت و آمد داشتند؛ بتوانند بهتر بچنگند؛ و نتیجه و محصول آنرا همه دیدیم؛ این نیز هشداری است به شرقیهای غرب زده که «سکس» را چاشنی همه چیزشان کرده‌اند؛ به آنها که هر کس دم از پاکی و پاکدامنی و عفت بزند فوراً یک برجسب «فنا تیک و کهنه پرست» به اومی چسباند، و به آنها که خریداری قید و شرط فیلمهای سکسی؛ مجلات سکسی؛ عکسهای سکسی و لباسها؛ آرایشها و حتی داروهای سکسی هستند؛ تا چشم باز کنند و در این آزمایشگاه بزرگ تاریخ، محصولات این «سکسونیزه» اگر در همه چیز را با دو چشم باز تماشا کنند.

البته این وضع تنها در سایگون نبود، بلکه در کامبوج و «پنوم پن» نیز جریان داشت در اینجا بی‌مناسبت نیست مطلبی را که خبرنگاران؛ مدتی پیش از سقوط «پنوم پن» (پایتخت کامبوج) گزارش دادند، بطور خلاصه یاد آور شویم تا تصدیق کنید که هیچ سقوطی بی‌جهت نیست همچنانکه هیچ پیروزی نیز بی‌دلیل نمی‌تواند باشد. (توجه داشته باشید که خبر مربوط به زمان جنگ است نه امروز)

«در کنار استخر هتل لوکس و مجلل «لونتوم» - که در زمان تسلط فرانسویها بر کامبوج در «پنوم پن» تأسیس شده است - گارسون ها با لباس ها و اوئیفورم مخصوص خود ، ویسکی و جین برای مهمانان اروپائی که کنار استخر دراز کشیده اند، می آورند و در حالی که **گلوله های توپ درصد متری آنها منفجر می شود!** ، گیبلاسهارا خالی می کنند ، و جنگ و محاصره از تنجمل و شکوه هتل های اروپائی لوکس این شهر هرگز نکاسته است!

درستوران لوکس «ونیز» کوچکترین تغییری در صورت شرابهای فرانسوی داده نشده است و همه نوع شراب فرانسوی مانند قبل از محاصره شهر وجود دارد . در «کافه پاریس» که غذاهای آن در خاور دور شهرت دارد ، همه میزها هر شب «رزرو» شده است و میز خالی پیدا نمی شود مدیر این کافه از زیادی کار و مشتری به ستوه آمده و می گوید که بهار امسال باید به مرخصی بروم (گویا فراموش کرده است که شهر در محاصره است و جنگ ممکن است او را زنده نگذارد!)

کافه های کنار «بولوار» های شهر روزها پر از جوانان و مردان مختلف است . این عده همگی یک گواهی نامه در جیب خود دارند که **دیوانه** هستند و بدین ترتیب خدمت سربازی نمی توانند بکنند . این گواهی نامه ها ماهانه در حدود سیصد **مارک** ارزش دارند!

در این گیر و دار تمام سینماهای «پنوم پن» شهری که محاصره شده و در اطراف آن جنگهای شدید جریان دارد ، باز است! در این سینماها فیلم های «زیبای گناهکاران» و «گناهان سوئی موپور» و چند فیلم دیگر که همه از نوع **فیلم های سکسی** خاور دور است، نشان داده می شود.

غیر از هواپیماهای آمریکائی، بیست شرکت کوچک هوایی نیز پروازهایی به طرف پنوم پن می کنند این هواپیماها اسلحه و مهمات و یا **خوابار** حمل نمی کنند ، بلکه آنها شراب فرانسوی و غذاهای دیگر مورد احتیاج هتل های اروپائی این شهر را می آورند که البته در پنوم پن قیمت سرسام آور و هنگفتی دارند! (۱)